

۱

نگفتم! مثل زندگی اند
جنش صورت‌ها؟
حالا هی درهای طبیعت را بگشا، بگشا
تا برسی به درب مدرسه لوکی*
که یک‌باره بیرون می‌پرد
از میان حرف ارسطو و اسکندر مقدونی
دلک دربار و اتباعش
و عین خیالش نیست
که به جا بیاورند یا نه
نسبت کودک و آسمان پشت اسب‌ها را.

* لوکی: مدرسه ارسطو

۲

گریه نکن کودک، ماه نخواهد مرد
با نفرین پلنگ!

۳

زندگی این بود که شمع روشن می‌کرد نزدیک درخت؟
برف این بود آب می‌شود بر شاخ گوزن؟
وای! مرگ از لای پرچین حیاط مرا می‌نگرد!
بدوم؟ بدوم؟
پشت آرامش زن.